

[Korsgaard.]

ikke helt ubetydelige praktiske Resultater, der er naaet; fra den seneste Tid behøver jeg kun at nævne det kongelige Teater, Nationalmuseet og Landmandsbanken. Men efter den Maade, hvorpaa Vedtagelserne er sket i de sidste Omgange, kan ingen være i Tvivl om, at Socialdemokratiet i den sidste Tid i høj Grad er gaaet ind for at faa gennemført noget, idet det maa erkendes, at hvis det ikke var gaaet ind derfor, havde Muligheden for at faa disse Ting gennemført i høj Grad været formindsket.

Jeg ser i Socialdemokratiets Stilling i disse Tilfælde, men navnlig i dets Stilling til de konservative Toldlovsforslag, om jeg maa kalde dem saa, et Udtryk for, at Socialdemokraterne ikke i dette Øjeblik ønsker at fremkalde en Ministerkrise. De har jo nok tidt og ofte brugt meget stærke Ord om, at det var en ganske umulig Regering, vi havde, og at den første og aller-vigtigste Betingelse for overhovedet at faa præsteret noget godt her i Landet var at komme af med denne Regering; men naar saa virkelig Muligheden har været derfor — og det var den jo, da de konservative Toldlovsforslag forelaa —, ja, saa var Socialdemokratiet ikke hjemme, saa sprang det fra. Jeg ser, som sagt, deri et Bevis for, at Socialdemokratiet endnu ikke har ønsket at fælde Regeringen — saa kan det i øvrigt bruge nok saa stærke Ord, det vil, i modsat Retning.

Hvad man fra Socialdemokratiets Side venter paa, ved jeg ikke, det kan jeg fornuftigvis ikke vide, men at man politisk set staaar overfor et meget vigtigt Valg til Efteraaret, derom tror jeg, alle, der kan se lidt ud over deres egen Næsetip, i høj Grad vil være enige. Ingen vil vist benægte, at efter dette Landstingsvalg vil Radikale og Venstre ikke mere i Landstinget kunne forhindre noget, saafremt Konservative og Socialdemokrater kan blive enige.

At dette giver Muligheder, som ikke er nu, er givet. Jeg har udtalt mig om dette Forhold før, jeg har udtalt — og det vil jeg gerne gentage —, at jeg haaber, at dette Forhold i høj Grad skal blive medvirkende til, at Venstre i meget højere Grad, end det hidtil har været, bliver til at faa i Tale med Hensyn til Foranstaltninger, som vi fra konservativ Side maatte ønske. Om nu Landstingets Forandring paa dette Omraade vil have den af mig ønskede Virkning, kan jo ingen vide bestemt, men i hvert Fald, naar der til sin Tid bliver en Mulighed for baade i Folketinget og i Landstinget at gennemføre et og andet med eller uden

Venstre, og dette ikke bliver gjort, ja, saa maa man have Lov til at gaa ud fra, at da bliver det de Parter, som sagligt er enige paa det paagældende Omraade, der faar Ansvaret for, at det ikke bliver gjort.

Som det nu er, har den ene kunnet skyde Skylden paa den anden og den anden paa den ene, og man har kunnet hæfte sig ved, at i Landstinget vilde det dog ikke gaa. Det Forhold vil utvivlsomt blive ændret til Efteraaret, og da jeg føler mig fuldkommen sikker paa, at Forandringen ikke sker derved, at de Konservatives Styrke bliver formindsket, saa ser jeg i hvert Fald med en vis Tilfredshed derpaa og imødeser altsaa en Periode, hvor der bliver Mulighed for at skaffe sagligt gennemført, hvad der ikke nu er Mulighed for. Og jeg haaber, at hvis disse Muligheder kommer, de da ogsaa maa blive udnyttet paa en for Samfundet heldig Maade.

Dahlgaard: Naar denne Tillægsbevillingslov nu bliver vedtaget, vil Forholdet være det, at Finanslov og Tillægsbevillingslov tilsammen viser nøjagtig Balance paa Driftsregnskabet, men et Underskud paa Formueparagraffen paa 32,5 Mill. Kr. Jeg forstaaer, at den højtærede Finansminister i Eftermiddag har oplyst, at Kassebeholdningen i Øjeblikket skulde være 17 Mill. Kr. Det overrasker mig, at den er saa stor. Hvis man vilde skønne derover i Henhold til det, der foreligger i Regnskaberne, maatte man jo mene, at der faktisk ikke var noget i Statskassen i Øjeblikket.

Med Hensyn til det Finansaar, vi nu den 1. April gaar ind i, er det jo kendt, at Finansloven er vedtaget med et Overskud paa 4,7 Mill. Kr., nogenlunde det samme Beløb, hvormed man i sidste Aar gik ind i det nye Finansaar. Samtidig er yderligere vedtaget den permanente Toldlov, der vil give en Forøgelse paa ca. 3½ Mill. Kr., saaledes at man, saa vidt jeg kan skønne, maa regne med, at der vil være et samlet Beløb paa godt 8 Mill. Kr. til Imødegaaelse af Tillægsbevillingsloven.

I hvilken Grad dette vil være tilstrækkeligt, maa jeg anse det for fuldkommen umuligt at skønne over i dette Øjeblik. Jeg ønsker kun at sige, at paa den Finanslov, der er vedtaget for det kommende Aar, er Underskuddet paa Statsbanerne bevilget med 20 Mill. Kr., medens det faktiske Underskud i det Finansaar, vi nu forlader, har været 30 Mill. Kr., og at, selv om alt tyder paa, at Takstnedsættelsen sammen med andre Forhold begynder at virke i Retning af opadgaende Trafik, kan der dog ikke være